

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. februar 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Dalgaard
Sagsnr.: 2016-0030-4088
Dok.: 1843278

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 190 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. januar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 190 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor manglende modstand fra voldtægtsofferets side i retssystemet bliver tolket som offerets egen skyld og kommer den tiltalte gerningsmand til gode, når psykologer og andre fagfolk i DR1 dokumentaren ”Jeg blev voldtaget”, den 6. januar 2016, kl. 20.30, argumenterer for, at det er en almindelig reaktion og ofte en overlevelsesstrategi fra offerets side?”

Svar:

Voldtægt er en af de mest alvorlige og krænkende forbrydelser, en person kan blive udsat for. Derfor har jeg den 16. december 2015 fremsat lovforslag nr. L 98 om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, for samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af fysisk eller psykisk overlegenhed og for falsk anklage) for at sikre, at straffen for voldtægt i højere grad afspejler forbrydelsens alvor.

Strafansvar for voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, er betinget af, at samlejet er tiltvunget eller skaffet ved udnyttelse af en hjælpeløs tilstand eller situation. I voldtægtssager vil det ikke sjældent være tilfældet, at der ikke er nogen udenforstående vidner til overgrebet eller tekniske beviser, der kan godtgøre, at samlejet er opnået ved tvang eller ved udnyttelse af en hjælpeløs tilstand eller situation. Skyldsspørgsmålet vil i sådanne sager bero på rettens vurdering af troværdigheden af forklaringerne fra de involverede parter og omstændighederne omkring samlejet i øvrigt. Ved vurderingen heraf vil fraværet af modstand fra forurettedes side ikke blive anset som forurettedes ”egen skyld”.

Foreligger der efter bevisførelsen i retten rimelig tvivl om den tiltaltes skyld, skal denne tvivl komme den tiltalte til gode, og retten skal således frifinde pågældende. Dette er et generelt strafferetligt princip, der gælder i alle straffesager.